

De Drakendokter

Feest

Ingrid & Killian Bilardie

De Drakendokter

Feest

Ingrid Bilardie

Colofon

Auteurs:

Ingrid & Killian Bilardie

Redacteur:

Bianca Nederlof

Illustraties:

Lars Reen

Uitgegeven door:

Graviant educatieve uitgaven, Doetinchem

© oktober 2014.

Dit werk is auteursrechtelijk beschermd.

Copyright en overige rechten blijven voorbehouden aan:

Graviant educatieve uitgaven, Doetinchem, telefoon 0314-345400

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978-94-91337-32-1

Hoewel dit boek met zorg is samengesteld, aanvaarden de auteur noch de uitgever enige aansprakelijkheid, voor het feit dat het gebruik van hetgeen geboden wordt niet aan de behoeften of de verwachtingen van de eindverbruiker voldoet, noch voor eventuele fouten of onvolkomenheden in dit boek.

Woord vooraf

Wie houdt er nou niet van een feestje? Op juffendag is er geen les: feest! Als je jarig bent krijg je een cadeau: feest! En als het kerst is ziet alles er mooi uit en zijn de mensen extra lief voor elkaar: feest!

Als je een vorm van autisme hebt, hou je vast ook van feest. Van de cadeaus of van de lekkere taart en van geen werkjes doen.

Maar het zou ook kunnen, dat je er erg moe van wordt. Of erg druk. Of misschien wel een beetje boos, omdat de dingen niet gaan zoals je verwacht. De gekleurde versieringen ritselen. De mensen praten en er is muziek. Er zijn nieuwe geuren van nieuw eten. En er zijn nieuwe mensen die je willen aanraken: om je te begroeten of om te feliciteren. Dat zijn best veel nieuwe dingen.

Gideon de Draak houdt ook erg van een feestje. Van alle feestjes! Hij neemt Pluis en Killian mee naar een groot feest in Duitsland. Daarna vliegen ze naar Leiden, waar een hele stad feest viert. Voor het volgende feestje gaan ze naar de klas van juf Leonie en vieren ze het kinderboekenfeest mee op de drakenschool. Het grootste feest vindt Killian het bezoek aan de cavia-opvang. En dan moet hij nog naar huis, voor het bijzonderste feest van allemaal: de verjaardag van zijn broertje.

Lees je dit verhaal met je klas? Dan kan je daarna samen met je leerkracht de opgaven uit de lesbrief maken. de malle poes Pluis en de stoere, zieke draak Gideon.

1. Het is... 3 oktober!

Ding dong, doet de deurbel.

Mama doet open.

Op de stoep voor de deur staat een draak.

Het is een nogal bijzonder geklede draak.

De draak draagt een lange sjaal van wel tien
verschillende kleuren wol.

Op zijn kop balanceert een hoge hoed vol linten.

En in zijn rechterpoot draagt hij een rolfluit,

Een rolfluit die wel een halve meter lang is!

'Dag moeder van Killian, is Killian er ook?' vraagt de
draak netjes.

Gelukkig weet de moeder van Killian meteen wie
deze draak is.

'Dag Gideon,' zegt ze.

Ze bekijkt Gideon eens goed.

'Wat draag jij nou?' vraagt ze.

'Ik draag een feest!' zegt Gideon trots.

Hij wijst naar zijn hoed.

De hoed is te klein voor Gideon en hangt grappig op één oor.

Maar de rode, gele en blauwe linten wapperen prachtig.

'Mooi,' vindt mama.

'Ik heb nog meer,' zegt Gideon.

Hij blaast op zijn rolfluit: 'Pfieef!'

En hij draait in het rond.

De sjaal wappert.

En aan de staart van Gideon hangen ook linten, ziet mama.

Rode, blauwe en gele linten die meedansen als Gideon beweegt.

'Heel feestelijk,' zegt mama.

'Killian is boven.'

'Gideon!' roept Killian uit.

Hij heeft de deurbel gehoord en staat boven aan de trap om te kijken wie er is.

'Ga je mee, Killian?' vraagt Gideon.

'Het is feest, omdat het kinderboekenweek is!'

'Oh, boeken,' zegt Killian een beetje teleurgesteld.

Killian houdt wel van lezen.

Hij heeft best veel boeken.

Zijn lievelingsboek is de Drakenalmanak.

In dat boek staat alles over drakenverzorging.

Maar als Gideon er is, wil Killian liever iets anders doen dan lezen.

Waar heb je anders een draak voor?

'Klim op mijn rug, Killian,' zegt Gideon.

'We gaan een feestje zoeken!'

Dat hoeft Gideon niet nog een keer te zeggen!

Killian rent naar beneden en grist zijn blauwe vest van de kapstok.

'Hé, wat ga jij nou doen?' vraagt Pluis, de kat van Killian.

'Feestvieren!' roept Killian.

'Dag mama, dag Pluis!'

'Op tijd terug zijn!' roept mama.

'Hé, wacht op mij!' roept Pluis.

Hij rent achter Killian aan.

Maar Killian heeft zich al op de rug van Gideon geslingerd.

Hij moet zich stevig vasthouden, want de rug van Gideon is glad.

En zijn hals is ook glad.

'Waar gaan we heen?' vraagt hij.

'We hoeven niet ver!' zegt Gideon.

'Eerst gaan we naar Munchen.

Dan naar Leiden.

En dan naar school!'

'Naar school?' vraagt Killian.

Maar Gideon geeft geen antwoord meer.

Hij slaat zijn grote vleugels uit en ze stijgen op.

Killian slaat zijn armen om Gideons nek.

De wind zoeft langs zijn gezicht en laat zijn haren wapperen.

Ze vliegen razendsnel over Nederland.

Killian ziet weilanden en steden en dorpen en spoorwegen en nog veel meer.

'We zijn nu boven Duitsland!' roept Gideon en hij gaat iets langzamer vliegen.

'Het is nu niet ver meer!'

'Miauw!' hoort Killian plotseling.

Het geluidje klinkt paniekerig, alsof een heel klein katje in heel grote problemen is geraakt.

'Miauw?' herhaalt Killian verbaasd.

'Wat zeg je nou, Killian?' vraagt Gideon.

'Het lijkt wel alsof ik een kat hoor,' zegt Killian.

'Hier, in de lucht?'

Dat kan toch niet!' zegt Gideon.

'Miauw,' hoort Killian weer.

'Ja, nou hoor ik het ook!' zegt Gideon.

De grote draak gaat nog langzamer vliegen en kijkt goed om zich heen.

Killian kijkt ook om zich heen.

En ineens ziet hij het!

Er hangt een kat aan de linten die Gideon om zijn staart gebonden heeft!

Het is Pluis.

Het is gekke, domme, malle Pluis.

En het katje ziet er zo bang uit, dat Killian niet eens boos op hem kan worden.

'Kom maar hier,' zegt Killian.

'Het ging zo snel,' zegt Pluis.

'Jullie vlogen zo snel.

Ik wilde jullie roepen.

Ik wilde stop, stop roepen!

Maar ik had mijn tandjes en mijn nageltjes nodig om aan die linten te blijven hangen!'

'Je bent de gekste kat van de hele wereld,' zegt Killian.

'Miauw,' zegt Pluis en hij kijkt er erg trots bij.

De gekste kat van de wereld zijn, dat vindt Pluis helemaal niet erg.

Killian zet Pluis veilig voor hem op de nek van Gideon.

En zo vliegen ze verder, hoog boven het Duitse land.

2. Feest in München!

'Wat gaan we eigenlijk doen in Duitsland?' vraagt Killian.

Gideon vliegt behoorlijk snel.

Als Killian naar beneden kijkt ziet hij huizen en bossen, bergen en steden.

Maar hij ziet geen feest.

En Gideon heeft toch echt gezegd: 'We gaan een feestje zoeken!'

'We gaan naar München,' zegt Gideon.

'We zijn er zo.'

'Waarom naar Mu – mu- munsjen?' vraagt Pluis.

Hij kijkt er een beetje moeilijk bij.

München is geen gemakkelijk woord voor een kat.

'Voor het eerste feest natuurlijk!' zegt Gideon.

'Kijk, daar is het!'

Gideon wijst naar een stad.

Als ze dichterbij de stad komen, hoort Killian muziek.

Trompetten en bekkens en allerlei toeters.

Papa-dap-dap-pap-pap, rette tet tet tet.

Killian vindt de muziek niet echt mooi, maar het klinkt wel vrolijk.

'Dit is het Oktoberfest,' roept Gideon.

'Het grootste bierfeest van de hele wereld!

Die blaaskapellen horen er helemaal bij!'

Killian moet lachen.

'Wat moet ik nou op een bierfeest!' roept hij.

'Ik mag helemaal geen bier!'

'Nou,' begint Gideon.

'Bier is vies ook, pfut, pfut!' roept Pluis voor zijn beurt.

'Hoe weet jij dat nou?' vraagt Killian.

'O, eh...' Pluis likt een paar keer stevig over zijn vachtje.

Dat doet hij altijd als hij verlegen is.

'Tongetje gedipt in het biertje van je papa,' zegt hij dan zachtjes.

'Maar joh, pfut, pfut, pfut, vies!

En bitter!

En vies!

Pfut!

'Als ik ook even mag... het feest gaat niet alleen om bier!' zegt Gideon.

'Op 17 oktober in 1810 trouwde prins Lodewijk met Theresia van Saksen!'

'Wie?' vraagt Pluis.

'En dat blijven ze vieren?' vraagt Killian verbaasd.

'Die mensen zijn toch allang, eh, dood?'

'Het was gewoon een heel leuk feest,' zegt Gideon.

'Ik weet het nog goed.

Alle mensen dansten en lachten en iedereen genoot van het bier.'

'Was jij erbij?' vraagt Killian.

Hij glijdt bijna van Gideons rug, zo verbaasd is hij.

'Hé, ik ben een volwassen draak, hè,' zet Gideon.

'Ik ben niet gisteren geboren.'

'Nee, kom op zeg, dat zou wel een beetje raar zijn,' zegt Pluis.

Hij gluurt langs de nek van Gideon naar beneden.

'Als we hier niet zijn voor het bier, wat doen we hier dan?'

'Er is van alles te doen!' zegt Gideon.

'Muziek en heerlijk eten en heel veel leuke mensen.'

Gideon gaat lager en lager vliegen.

'Who-ho,' zegt Killian.

'Ben je niet bang dat ze je zien?'

'Ja' zegt Gideon.

'Ik zet jullie af op het feest.

Dan vlieg ik naar de andere kant van de weide.

En jullie lopen het terrein over.'

'Oh, ik dus ook!' roept Pluis.

'Ik mag ook, ik mag ook, ik mag ook!'

Bij elke 'ook' springt het katje in de lucht en zwiept hij met zijn staart.

'Pluis, maak niet zoveel poespas!' zegt Gideon streng.

'Straks zien ze ons, omdat jij zo raar doet.'

'Ja, want een draak op een feest, dat valt niet op,' grinnikt Killian.

Gideon zet Killian en Pluis neer.

Dan stopt hij wat geld in Killians hand.

'Rechtuit lopen!' zegt hij.

'Die kant op, dan kom je vanzelf weer bij mij.

En koop een worst voor me.'

'Ik wil ook worst!' roept Pluis.

'Ik wil ook, ik wil ook, ik wil ook!'

'Geen poespas, Pluis!' roepen Killian en Gideon tegelijk.

'Oeps, sorry!' zegt Pluis.

Hij probeert netjes stil te staan, maar zijn staart trilt van opwinding.

'Mauw, ik ruik wel duizend lekkere dingetjes!' roept hij.

'Tot over een uurtje,' grinnikt Gideon.

Killian vindt het feest helemaal geweldig.

De toeters ret-tet-tetteren luid in zijn oren.

Alle mensen praten door elkaar.

Er lopen meisjes voorbij in mooie kleren.

Zij dragen soms wel tien grote pullen vol bier!

De pullen kletsen tegen elkaar: 'Klats! Plonk!'

En Pluis heeft gelijk: hij ruikt wel duizend dingen.

Hij ziet borden met worst en zuurkool.

Borden met hele halve kippen.
Schnitzels met schijfjes citroen.
En hij ruikt het bier.
Maar dat geeft allemaal niks.
Alle mensen zijn vrolijk en iedereen is vriendelijk.
Iedereen zit aan lange tafels
Pluis blijft dicht bij Killian.
Het katje lijkt wel vastgeplakt aan het been van Killian.
Tot een meisje in een mooie witte rok zich naar hem toebuigt.
'Süße Katze!' zegt ze.
Het klinkt heel lief: 'Su-uze kat-se...'
'Mauw?' zegt Pluis zo schattig als hij maar kan.
Het meisje steekt haar hand uit en strijkt over Pluis zijn vachtje.
Pluis begint meteen te spinnen.
En voor Killian het weet, zit zijn kat bovenop de lange tafel!
'Pluis, gekke kat, ga eraf!' zegt Killian.
Maar Pluis luistert niet.
Hij wordt aan alle kanten geaaid en geknuffeld.
Ondertussen snuffelt hij lekker aan alle bordjes met eten.
Hij snuffelt ook even aan de schuimkraag van een
grote pul bier.
Pluis moet helemaal op zijn achterpootjes staan om
erbij te kunnen.

Een vrolijke, grote man loopt langs de tafel.
Hij groet de meisjes en gaat zitten.
Hij bukt voorover en pakt de pul.
Hij ziet Pluis niet.
Pluis ziet de man niet.
En daarom hopst, flopst, kukelt Pluis zomaar in het bier.
Zijn kopje verdwijnt helemaal in het schuim.
Als Pluis weer opkijkt zit er een grote toef schuim
bovenop zijn kopje!
Iedereen moet vreselijk lachen.
Pluisje kijkt er ook zo mal bij.
Zijn ogen zijn heel groot en zijn koppie is heel klein.
'Ach, die arme Katze!' roept het meisje met de witte rok.
Snel pakken de mensen servetten en doeken en lapjes.
Ze proberen allemaal om Pluis weer een beetje
droog te maken.
Pluis kijkt heel beteuterd.
Maar hij vindt alle aandacht wel heel erg fijn.
Na een paar minuten staat hij alweer volop te spinnen.
Killian mag ook aan de tafel zitten.
Ze krijgen geen bier maar wel een grote pul frisdrank.
En ze mogen iets te eten uitkiezen.

Killian kiest voor de worst.

En Pluis krijgt stukjes kip van het meisje met de witte rok.

Dan is het tijd om te gaan, vindt Killian.

Hij heeft het gevoel dat Gideon al een tijd op hen wacht!

Hij koopt nog snel een worst voor Gideon.

En dan nemen ze afscheid.

Maar als ze bij Gideon aankomen ziet Killian dat hij nog prima op tijd is.

Gideon geniet heerlijk van de zon.

Hij heeft een enorme pretzel in zijn poten waar hij af en toe een hapje van neemt.

'Ha, Killian,' zegt hij.

'Leuk feest, hè?'

'Nou en of!' zegt Killian.

'En waar gaan we nu naar toe?'

'Naar Leiden,' zegt Gideon.

'Daar is het ook feest.'

3. Feest in Leiden

Killian, Pluis en Gideon vliegen met een flinke vaart van Duitsland naar Nederland.

'Whoehoe, de wolken hangen laag vandaag!' roept Gideon. Met een flinke vaart en een mooie bocht duikt hij dwars door een dikke regenwolk.

"Mauw wauw!" juicht Pluis.

Killians gezicht wordt er nat van.

Op Pluis zijn vacht komen kleine druppels.

'Nog een keer!' roept Pluis.

Gideon vliegt omhoog en omlaag en naar links en naar rechts.

Hij duikt door zoveel mogelijk wolken.

Veel sneller dan Killian wil dalen ze naar beneden.

Killian herkent een paar gebouwen van Leiden:

het station en de museums.

'Waar landen we?' vraagt hij nieuwsgierig.
'We landen niet,' zegt Gideon.
'Hierboven kan je het veel beter zien!'
'Maar wat moet ik zien dan?' vraagt Killian.
'Daar, beneden ons, in de straat!' wijst Gideon.
Dan ziet Killian ineens dat er heel veel mensen
langs de kant van de straat staan.
En op de straat zelf lopen mensen.
Dat is niet raar, er lopen altijd mensen op straat.
Maar vandaag loopt iedereen dezelfde kant op.
Een groep loopt op de maat van muziek die ze zelf maken.
'Een fanfare,' zegt Killian.
Er komt een groep jongens voorbij die allemaal een
overall dragen.
Ze lachen en zwaaien.
Killian ziet een praalwagen.
En nog een praalwagen.
En dan een groepje meisjes die pony's bij zich hebben.
De pony's dribbelen een beetje onrustig heen en weer.
'Het is een parade!' roept Killian.
'Papa wattes?' vraagt Pluis.
Killian moet lachen.

'Geen papa wattes.

Een parade!

Een optocht, een stoet,' zegt hij.

'Kijk, iedereen loopt voorbij en wij kunnen er naar kijken.'

'Leidens Ontzet, heet dit feest,' legt Gideon uit.

Het wordt gevierd op 3 oktober.

En het begon allemaal in 1547.

Killian moet weer lachen.

'Dat is eeuwen geleden!

Was je daar ook bij, Gideon?' vraagt hij.

'Toen was ik nog een heel jong draakje, Killian,' zegt Gideon.

'Luister.

In 1547 hadden de Spanjaarden Leiden gevangen genomen.

De hele stad, in één keer.

Er kon geen eten meer de stad in.

Er kon geen mens meer de stad uit.

Gelukkig waren er Geuzen: mensen die de Spanjaarden wilden verslaan.

Toen die Geuzen water over het land lieten stromen, gingen de Spanjaarden weg.

Eindelijk konden de mensen uit Leiden weer eten halen.

De jongen die als eerste de stad uit sloop, vond een oud kamp van de Spanjaarden.

In hun kookpot zat verse hutspot.

En van de Geuzen kregen de Leidenaren witbrood met haring.

Dat gebeurde allemaal op 3 oktober in 1547.'

'En toen hielden ze een parade om de Geuzen te bedanken?' vraagt Killian.

'Nee, dat is best gek.

Die parade kwam er later pas bij,' zegt Gideon.

'Telkens als de Leidenaren iets te vieren hadden, stopten ze dat in hun 3 oktober feesten.

Ach, geniet er maar gewoon van, Killian.

Het is een feestje!

Heeft een feestje altijd een goede reden nodig?'

'Voor mij niet hoor,' zegt Pluis.

'Helemaal leuk, zo'n feestje!

Vooral de pony's, mieuw, die vond ik echt zo geweldig schattig!'

'Nou, dan gaan we daar toch nog even naar kijken?' zegt Gideon.

'Dat is het voordeel van vliegen: ik flapper er gewoon naar toe!'

Gideon flapt met zijn vleugels en dan vliegen ze weer boven de pony's.

Pluis kruipt steeds verder naar voren op de nek van Gideon.

Zo kan hij de pony's beter zien.

Maar Gideons nek is nog nat van het spel dat ze speelden met de wolken.

En Pluis buigt wel erg ver naar voren.

Slip, flap, floep!

Met honderd spartelende pootjes tuimelt Pluis zo naar beneden!

'Mieuw, miouw, miouw!' piept hij geschrokken.

Dan komt hij neer, boven op de zachte rug van een van de pony's.

'Sorry, sorry, sorry, sorry!!!' roept Pluis uit.

'Hallo, 'uit-de-lucht-val' kat,' zegt de pony.

'Wil je ook mee doen in de parade?'

'Eh, nee hoor,' zegt Pluis.

Pluis is zo geschrokken: hij wil alleen nog maar terug naar de veilige rug van Gideon.

Maar de mensen langs de kant klappen en juichen.

Pluis kijkt om zich heen.
Ze klappen en juichen voor hem!
De kinderen zwaaien naar Pluis en de pony.
Dat vindt Pluis ook wel erg leuk!
'Moet je nou kijken!' zegt Killian tegen Gideon.
Pluis likt snel nog even over zijn vachtje.
En dan gaat hij keurig rechtop zitten, op de rug van de pony.
De mensen beginnen extra hard te klappen.
Nu ziet het meisje dat naast de pony loopt Pluis ook.
Ze moet heel erg lachen en geeft Pluis een aai over zijn koppie.
Dan roept ze naar de andere meisjes.
De pony met Pluis erop mag voorop lopen.
Pluis gaat steeds rechter zitten.
Hij vindt het zo prachtig!
Het lijkt zelfs wel alsof hij met zijn pootje zwaait.
'Dit is net wat voor Pluis.
Iedereen vindt hem geweldig!' grinnikt Killian.
'Ja, die kat heeft echt een fantastisch dag,' zegt Gideon.

'En dan moet ik hem nog vertellen, dat we straks
witbrood met haring gaan eten.
Dat krijgen alle Leidenaren op 3 oktober.
En ik heb vanmorgen al een flinke portie voor ons laten halen.
Gewoon, omdat ik een geweldig leuke, aardige draak ben.
Dank je wel zeggen hoeft niet.'

'Brr, haring,' rilt Killian.
'Pluis heeft echt geluk, want hij mag mijn portie ook!'
Gideon moet lachen.
'Gelukkig heb ik voor jou lekkere rozijnenbroodjes
meegenomen,' zegt hij.
Beneden hen beginnen de mensen weer te lachen
en te klappen.
Killian kijkt naar beneden en ziet dat Pluis kunstjes doet.
Kunstjes op de rug van de pony.
Hij draait een rondje achter zijn staart aan.
Hij gaat op zijn achterpootjes staan.
En hij knikt schattig naar links en rechts.
'Een echte show-kat,' zegt Killian.
'Tja, wie had dat gedacht,' grinnikt Gideon.
'Pluis is de held van de parade!'

4. Draken en cavia's

'En waar gaan we nu naar toe?' vraagt Killian.

'Gaan we weg uit Leiden?' vraagt Pluis.

'Waarom?

Het is hier geweldig!'

Pluis heeft heerlijk op de pony uit de parade gereden.

En toen hij eindelijk van de pony afsprong kreeg hij

meteen visjes van Gideon.

Die zit hij nu op te eten.

Hij kijkt heel erg blij en zijn staartje blijft maar trillen van plezier.

'Dol op visjes,' zegt hij steeds.

'Ik ben dol op visjes.'

'Dat zie ik,' zegt Gideon.

'Maar we moeten nu toch echt weg.

Anders is de school dicht.'

'Gaan we naar school?

Maar dat is geen feest,' zegt Killian een beetje teleurgesteld.

Killian houdt wel van school.

Hij moppert nooit.

Zijn lievelingsvak is lezen.

Maar als Gideon er is, wil Killian liever iets anders doen dan naar school.

'Ik denk dat je deze school wel leuk vindt,' zegt Gideon.

'Het is kinderboekenweek.

En draken... die hebben ook kinderen.'

Gideon geeft Killian een flinke knipoog.

Het duurt een paar tellen maar dan snapt Killian het.

'We gaan naar de drakenschool!' roept hij.

'Helemaal goed,' grijnst Gideon.

'Pluis, we mogen naar de drakenschool!' juicht Killian.

Hij tilt zijn katje op en slingert hem aan zijn pootjes in het rond.

'Laat me los, ik wil naar mijn vis, miauw, miauw!'

klaagt Pluis.

'Waar is het?'' vraagt Killian.

Hij zet Pluis weer bij zijn vis.

'Is het ver, is het dichtbij?'' vraagt hij opgewonden.

'Het is in Ierland,' lacht Gideon.

'In Ierland?' roept Killian uit.

'Niet in Nederland?

Maar ik dacht dat je zei dat we kinderboekenweek dingen gingen doen?'

'Gaan we ook,' zegt Gideon.

'Je denkt toch niet dat Nederland het enige land is, waar kinderen van boeken houden?

Ierland viert zelfs een hele maand kinderboekenweek!

O, als klein draakje was ik dol op oktober.

Stapels nieuwe boeken, jum, jum.'

'Lekkere visjes, jum jum!' smult Pluis.

'Kom nu maar bij me zitten, hier, op Gideons rug,' zegt Killian.

'Anders komen we er nooit.'

'Mauw,' zegt Pluis en hij neemt nog een flinke hap vis.

'Goed dan.

Ik zit nu toch echt hoppie proppie vol.'

'Hou je goed vast, Pluis,' zegt Killian.

'Zo meteen vliegen we over zee, en daar wil je niet in vallen!'

'Whoehoe!' roept Pluis, als ze even later in volle vaart over de zee zoeven.

'Skrie!' roept hij, telkens als hij een zeemeeuw ziet.

'Whaa!' roept hij, telkens als een golf zo hoog opspat dat zijn pluizige staart nat wordt.

'Hier blijven!' roept Killian, telkens als Pluis te wild wordt.

'Als je valt, dan eten de visjes jou op!'

Dan vliegen ze weer over het land.

Langs de kust, waar de golven op de grote rotsen spatten.

Over groene heuvels en nog groenere velden.

'Kijk, recht voor ons!' roept Gideon.

In de verte ziet Killian een groot kasteel.

Stoer!

Hij hoopt maar dat de drakenschool daar is!

Gideon vliegt rechtstreeks op het kasteel af.

Hoe dichterbij ze komen, hoe meer Killian ziet.

Eerst ziet hij alleen de vorm van het kasteel.

Dan de ramen, deuren en vlaggen.

Dan het gras en de binnenplaatsen.

'He, draken!' zegt Pluis.

'O, wat zal het daar stinken, zeg!'

Pluis snuft even en Killian moet lachen.

Alle katten vinden dat draken heel erg stinken.
En nu gaat Plus naar een drakenschool!
Daar moet het dan wel heel erg stinken, voor Plus
zijn gevoelige neusje.
Maar dan schiet hem ineens iets vreselijks te binnen.
Heel veel draken op 1 plek, zomaar zichtbaar voor iedereen!
'Is dit niet vreselijk gevaarlijk, Gideon?' vraagt hij.
'Iedereen kan de school zien!
Ik dacht dat draken verborgen moeten blijven!'
'Dat blijven ze ook, Killian.
We hebben veel menselijke drakenprofessoren in dienst.
Als we bezoek krijgen, blijven alle draakjes in hun
lokaal zitten.
En het bezoek denkt, dat dit een cavia-opvang is.
Die zit vooraan in het kasteel.
Een hele grote, superdeluxe cavia-opvang.'
'Wauw... Cavia's!' zegt Killian.
'Die maken van die grappige piepjes!'
'Cavia's zijn heel goed voor drakenkinderen,' zegt Gideon.
'Ze worden er rustig van.
Ze leren dat ze voorzichtig moeten zijn met kleine wezentjes.
En ze leren dat elk wezentje verzorgd moet worden.

Ook de kleintjes.'

Killian buigt nieuwsgierig naar voren.

Een drakenschool en een cavia opvang!

En dit is geen droom, het is echt!

'Kijk!' roept Plus.

'Een grasveld vol cavia's!'

Gideon gaat lager en lager vliegen, tot ze midden in het grasveld landen.

Killian glijdt onmiddellijk van Gideons rug af en gaat tussen de cavia's in het gras zitten.

De diertjes piepen van nieuwsgierigheid en plezier.

Maar lang kan hij niet bij de cavia's blijven zitten.

Een lange man in een donkerrode mantel draagt komt naar hen toelopen.

'Hallo, Gideon!' zegt de man.

'Welkom terug, op onze school.

En dit moet Killian zijn.

Killian de Drakendokter.

Welkom, mijn jongen.

Goed om je hier te zien.

Ik heb begrepen dat jullie komen kijken naar ons
kinderboekenfeest?’

Killian en Pluis knikken.

‘Loop maar achter me aan,’ zegt de lange man.

‘Jullie zijn bijna in de school.’

5. Feest in de drakenschool!

Killian loopt achter de man in de donkerrode mantel aan, naar het kasteel.

Pluisje huppelt naast hem en Gideon komt achter hen aan.

Het kasteel heeft een grote hal, met twee enorme trappen en een twee gangen.'

'Aan deze kant zijn de caviaverblijven,' wijst de man in de rode mantel aan.

'Daar mogen jullie straks nog even kijken.

Voor de draakjes en het feest moeten jullie die kant op.'

De man wijst naar de andere gang.

Een donkere gang.

Je kan er bijna niet in, want er staan een paar flinke balen stro voor.

'Klim er maar overheen,' zegt Gideon.

'Klim er maar overheen,' zegt Gideon.

Killian klautert voorzichtig over de stobalen.

Pluis springt er met een soepele sprong overheen.

Na een paar meter wordt de donkere gang breder.

Het wordt ook steeds lichter in de gang.

Killian hoort muziek en gezang.

'Hier is het,' zegt Gideon.

'Mijn favoriete klas.

De vijfde groep, van juf Leonie!'

Killian duwt de deur op en kijkt nieuwsgierig naar binnen.

Pluis glipt tussen zijn benen door en roept meteen:

'Die tafel is gemaakt van boeken!'

Hij holt meteen de klas in.

'En stoeltjes van boeken!' roept hij.

'Ho, ho, ho,' zegt juf Leonie.

'Niet rennen in de klas, maar rustig gaan zitten.

We hebben al stoelen voor jullie klaar staan.'

Een beetje verlegen loopt Killian ook de klas in.

De drakenkinderen kijken allemaal naar hem.

En Killian kijkt terug.

Wat zijn er veel verschillende soorten drakenkinderen!

Grote Protection draken, zoals Gideon.

Maar Killian ziet ook Stone-dragons en
Sneeuwdraken en zelfs een kleine Flashdragon.
Flashdragons zijn heel druk en bewegeijk, weet Killian.
Killian ziet dat deze Flashdragon niet op een stoeltje
hoeft te zitten.
Het kleine draakje hangt met snel fladderende
vleugeltjes boven zijn stoel.
Zelf gaat hij wel op een stoel zitten.
Op een mooie stoel van boeken.
'Vandaag vieren we een boekenfeest,' zegt juf Leonie.
'Verhalen zijn er al net zolang als er draken zijn.
We vertellen ze aan elkaar voor het slapen gaan.
We fluisteren verhalen in de nacht, bij het vuur.
En we lezen verhalen in de klas!
Door onze verhalen waarschuwen we elkaar
gevaren in de wereld.
Maar we vertellen elkaar vooral over alle mooie dingen.
En dat gaan we vandaag doen.
We gaan elkaar mooie dingen vertellen over: feestvieren.
En daarom eerst: chocolademelk voor iedereen!'
Juf Leonie loopt maar het kleine aanrecht in de
hoek van de klas.

Ze schenkt bekertjes chocolademelk in.

Een klein, groen draakje mag helpen om de bekers uit te delen.

'Dit is leuk!' fluistert Killian tegen Pluis.

'Dit is echt superleuk!'

'Hmm, mm,' knikt Pluisje.

'Jammer dat het zo naar draak stinkt, hier!'

Hij snift en snuffelt een paar keer.

Dan snuffelt hij zorgvuldig aan zijn vachtje.

'Gelukkig, mijn vachtje ruikt nog lekker naar vis,' zegt hij dan.

'Als iedereen zijn chocolade heeft, dan kunnen we beginnen,' zegt juf Leonie.

'Vertel maar eens, wat voor feest vind jij leuk.'

Om de beurt vertellen de draakjes iets over een feest waar ze dol op zijn.

'Ik hou van het vuurvliegfeest,' zegt de kleine flashdragon.

'Dan mogen wij van mama achter de vuurvliegjes aan vliegen.

Zoef, zoef door de lucht!'

'Ik hou van feesten met veel lekker eten,' zegt de Stonedragon.

'Taartjes en chipjes en koekjes en cola en ijs en patat en...'

'Ik krijg er trek van,' glimlacht juf Leonie.

'En jij, kleine kat, wat is jouw lievelingsfeest?' vraagt ze aan Pluis.

Pluis schrik ervan.

'O, eh, nou, eh, tja, eh,' mauwelt hij.

'Vertel iets over dierendag,' fluistert Killian.

'Dat is ook een feest!'

'Ja, eh, nou, eh,' stottert Pluis.

Alle draakjes kijken nu naar Killian en Pluis.

Pluis wordt er helemaal verlegen van en wil zijn zijn vachtje likken.

Tegelijkertijd wil hij als een braaf katje netjes op zijn stoel zitten.

En daarom valt hij: flats, ploep bovenop zijn beker chocolademelk!

'Nee, niet weer ergens invallen!' roept Killian uit.

'Ach, zielig!' roepen de Protection Dragons meteen.

Het kleine groene draakje komt onmiddellijk aanscharrelen met een grote theedoek.

'Zo lijkt dat katje heel erg op een cavia,' vinden de Stonedragons.

'Ach, wat kijkt hij schattig en zielig!' vinden weer andere draakjes.

Het groene draakje dept Pluis zijn vacht schoon.

De snelle flashdragon haalt vlug een nieuw bekertje chocolademelk.

Binnen een paar tellen zit Pluis weer schoon en droog op zijn stoel van boeken.

Net alsof er niks gebeurd is.

'Ik wilde alleen maar zeggen,' zegt Pluis.

Hij haalt even diep adem.

'Ik wilde alleen maar zeggen... dat ik heel erg dol ben op melk en dat melk een feestje is.'

En dan moeten alle drakenkinderen heel erg lachen.

Tot juf Leonie in haar handen klapt en iedereen weer stil moet zijn.

'Nou, daar kunnen we ook wel een boek over schrijven,' zegt ze.

'Het katje dat steeds in de melk valt.'

'Hij viel ook op een pony, juf,' zegt Killian.

Weer moeten alle draakjes vreselijk lachen.

Gelukkig kan Pluis er zelf ook om lachen.

Hij kijkt trots in het rond.

'Ik viel op een pony en toen zat ik in een parade!'

zegt hij.

'Wat is een parade,' vraagt het allerjongste draakje.

'Nou, er was muziek en er waren mensen en wij

liepen op de straat,' zegt Pluis.

'En daarna kreeg ik vis!'

'Krijg je altijd vis na een parade?' vraagt het groene draakje.

'Nee joh!' giechelt Killian.

Een uur lang vertellen Killian en Pluis de draakjes

over mensenfeesten.

En de draakjes vertellen over drakenfeesten.

Killian, Gideon en Pluis mogen ook alle boeken inkijken.

Daar zien ze prachtige afbeeldingen over feest.

En ze lezen ze verhalen over feesten in verre landen.

Juf Leonie geeft alle leerlingen een rolfluit en een trommel.

'Muziek hoort bij een feest!' zegt ze.

Twee draakjes beginnen te dansen.

'Dansen hoort ook bij een feest,' zegt juf Leonie.

De draakjes worden steeds vrolijker en steeds wilder.

En Pluis wordt steeds drukker.

Hij danst mee en springt in het rond.

'Ik hou van feest, ik ben dol op feest!' mauwt hij.

'Ik hou echt zo van feest, wat een feest is dit, hè?'

Maar uiteindelijk zegt Gideon: 'Nu moeten we weer
vandoor jongens.

Killian moet op tijd thuis zijn, weten jullie dat nog?'

Killian knikt.

Dat is waar ook.

Op tijd terug, dat heeft hij aan zijn moeder beloofd.

'Kunnen we nog wel heel even bij de cavia's?' smeekt hij.

'Nou, vooruit,' zegt Gideon.

Gideon pakt Pluis in zijn nekvel.

'Nou, miauw,' moppert Pluis.

Killian neemt afscheid van juf Leonie en de
drakenkinderen.

Dan lopen Killian, Pluis en Gideon terug door de lange gang.

De gang wordt steeds donkerder, tot ze bij de stobalen zijn.

De lange man met de donkerrode mantel staat op
hen te wachten.

'Hallo, beste jongen,' zegt hij tegen Killian.

'Jij ziet eruit als iemand die dol is op cavia's, klopt dat?'

'O ja!' zegt Killian.

'Kom mee,' zegt de man.

'Dan gaan wij de cavia's bezoeken.'

6. Feest voor de jarige

Killian loopt achter de man met de rode cape aan,
de andere gang in.

Pluis huppelt met hen mee.

'Ik hoor de cavia's al piepen,' zegt Killian.

Als de gang een bocht maakt, ziet Killian de cavia's ook.

Het zijn er honderden!

Sommigen zitten apart.

Anderen delen een hok.

En ze zien er allemaal glanzend en blij en gezond uit.

'Deze mag je aaien,' zegt de man met de cape.

'Het is een rustig diertje.'

Killian gaat op een stoel zitten met de cavia op zijn schoot.

Het diertje blijft rustig zitten om geaaid te worden.

Killian is dol op katten en draken.

Maar deze cavia vindt hij toch ook we erg leuk!

'Kom,' zegt Gideon na een kwartiertje.

'We moeten gaan.'

'Ah, nog even,' zegt Killian. 'Het is hier zo leuk!'

'Het is al vijf uur,' zegt Gideon.

'Ben je niet iets vergeten, iets heel belangrijks?

Wat voor feest is er nog meer, precies vandaag, op

3 oktober?'

'O!' roept Killian.

'O!' roept Pluis.

'Michael!' roepen ze allebei tegelijk.

'Michael is vandaag jarig!'

'Je was de verjaardag van je broer toch niet

vergeten, hè,' grinnikt Gideon.

'Een beetje wel,' zegt Killian,

Hij krijgt er rode wangen van.

'Michael ging vanmorgen al heel vroeg weg, met

papa,' legt hij uit.

'Ze gingen naar een computerbeurs, want dat was

papa's cadeau voor Michael

Maar vanavond vieren we het samen.

En, o!

Ik heb nog helemaal geen cadeautje voor hem!'

'Daar heb ik aan gedacht,' grijnst Gideon.

Hij houdt een kooi omhoog waar twee cavia's inzitten.

'De bruin-met-witte cavia is voor jou,' zegt hij.

'En de cavia met drie kleuren is voor Michael.

Hij draagt een strikje, zie je?'

'O, wat goed!' roept Killian.

'je bent de beste draak van de hele wereld!'

Killian knuffelt zijn draak en geeft hem een paar flinke petsen op zijn kop.

Want draken voelen er niets van, als je ze zachtjes aait.

'Ik wil ook naar huis,' zegt Pluis.

'Al die feesten waren leuk hoor, draak, maar mijn snorren trillen.

En in mijn oren hoor ik steeds: tuut, pfuut, tuut.

En mijn pootjes zijn helemaal moe.'

'Daarom gaan we juist naar huis,' zegt Gideon.

'Het feestje in jullie huis is alleen voor jullie: je ouders, Killian en Michael.

Er is vast iets lekkers te eten en misschien zijn er wel versieringen.

En Michael gaat vast heel blij kijken van zijn cadeau.'

'Oké, nou goed dan,' zegt Pluis.

Killian gaat op Gideons rug zitten.

Pluis kruipt op zijn schoot en Killian zet de kooi voor hen neer.

De kooi wiebelt een beetje, Killian moet hem goed vasthouden.

De beide cavia's piepen nieuwsgierig.

'Jou noem ik Appa,' zegt Killian tegen de bruin met witte cavia..

'En jou noem ik Bulba,' zegt hij tegen de andere cavia.

Dan stijgen ze op.

Gideon vliegt heel voorzichtig.

Met grote, soepel vleugelslagen zoeven ze over de zee, terug naar Nederland.

Daar landt Gideon op het plein naast Killians huis.

Hij maakt zichzelf zo klein mogelijk, zodat Killian makkelijk af kan stappen.

'Mauw,' zegt Pluis.

'Ik ben moe.

Zo slaperig!

Ik moet eerst even slapen.'

Gapend kruipt Pluis onder zijn favoriete struik.

'Ah, lekker slapen,' zucht hij.

Killian grinnikt.

Hij houdt de kooi met de cavia's omhoog.

'Als jullie maar niet in slaap vallen, Appa en Bulba,'
zegt hij.

Hij kijkt door de schuifdeur naar binnen.

In de kamer hangen slingers.

Zijn ouders zitten bij de tafel.

Michael is er ook al en er staat een taart op de tafel.

Ze eten nog niet van de taart.

Ineens begrijpt Killian dat ze op hem zitten te wachten!

'Ga maar vlug naar binnen,' zegt Gideon tegen Killian.

Snel schuift Killian de deur open.

'Hallo, Michael!' zegt hij vrolijk.

'Ik heb je cadeau niet ingepakt, dat was een beetje
zielig.'

Hij houdt de kooi omhoog.

'Eigenlijk is het van Gideon en het is voor ons
samen,' zegt hij.

'Dat caviaatje met de strik is voor jou!'

'Oh!' roept Michael uit.

'Een cavia, ik wist niet eens dat ik die wilde.'

Maar ik wil hem!'

'Wel ja joh,' zegt papa.

'Draken, schildpadden, katten, vissen en nu ook
nog een cavia.

Volgende week koop ik een geit.'

'Echt?' vraagt Killian verrast.

'Waarom?'

'Wel nee, joh,' zegt mama.

'Papa overdrijft.

Geweldig toch, cavia's erbij?

Ze zijn super snoepig.

Kom, ga zitten.

Jij ook Gideon.

Dan snijden we de taart aan.'

Papa snijdt de taart in mooie punten en Michael
deelt bekers koffie en melk uit.

'Nu kan het feest beginnen,' zegt mama tevreden.

'Want het is pas echt feest, als we samen zijn.'

Lesbrief

Hoe vier jij feest?

Groep 4, 5 en 6 (SO en SBO)

Materiaal

Verhaal: De Drakendokter: Feest

Uitgeprint blad met hoed voor elk kind.

Genoeg linten of papierstroken en stickers, lijm of plakband uit om de hoed te versieren.

Viltstiften

Blanco A4 tjes, 1 voor elk kind

Overzicht

De opdrachten zijn het leukst om te doen, nadat het verhaal in de klas is voorgelezen. Dit kan door elke dag in vijf tot tien minuten 1 hoofdstuk klassikaal voor te lezen.

Er zijn 5 hoofdstukken.

Doelstellingen

Na de les hebben de kinderen geleerd dat:

- er verschillende manieren zijn waarop je feest kan vieren
- herrie en drukte erbij horen
- en
- kunnen ze iets vertellen over feest in hun land of gezin

Activiteiten

- 1 Introductie en instructie werkblad ± 5 minuten
- 2 Kringgesprek: ± 10 minuten: Wat is een feest voor jou?
- 3 Opdracht werkblad: ± 10 minuten:
Versier feesthoed voor Gideon 4
- Kringgesprek: ± 10 minuten: verzin je favoriete feest
- 5 Nabespreking en afsluiting ± 5 minuten

Bijlage instructie leerkracht

1. Introductie (5 min.)

- Als het verhaal al is voorgelezen: herhaal kort waar het over gaat. Laat de leerlingen reageren. Houden ze van feest? Of zijn er teveel mensen en geluiden?
- Vertel de leerlingen welke opdrachten ze gaan maken. Neem de opdrachten door. Geef uitleg waar dat nodig is.

2. Kringgesprek: wat is een feest voor jou? (10 min.)

- Deel de stiften en A4- tjes uit. Laat de kinderen 3 minuten woorden opschrijven die te maken hebben met een feest. Bekijk samen de woorden. Hebben ze dezelfde woorden opgeschreven? Hebben ze ook bijzondere woorden opgeschreven? Waarom hoort dat bij een feest, vinden ze?

3. Versier de feestmuts van Gideon (10 min.)

Laat de cover van: Drakendokter: Gideon zien. Vertel dat dit Gideon is en dat de kinderen zijn feesthoed gaan versieren. Geef elk kind een blad met de hoge hoed van Gideon erop. Deel linten of papieren stroken, stickers, lijm of plakband en viltstiften uit. Laat ze de hoed versieren.

4. Verzin een feest (10 min.)

Laat de kinderen hun A4 tje pakken. We werken verder op de achterkant. Vertel dat jullie samen een feest gaan bedenken. Geef de kinderen om de beurt de kans om te zeggen wat zij een leuk feest vinden. Vraag ze om op te schrijven wat ze een goed idee vinden voor een feest. Hoe gaat dat feest eruit zien? Wat is het belangrijkste, bij een feest?

5. Afsluiting (3 min.)

De kinderen kunnen elkaars feesthoed bekijken. Zijn er veel verschillende hoeden?

Inspiratievragen bij opdracht 2:

Wat is feest voor jou?

Wat voor feesten vieren jullie thuis?

(verjaardagen, kerst, sinterklaas)

Welk feest is beroemd in jouw land?

(Suikerfeest, Koningsdag, Naamdagen)

Is een feest altijd leuk?

Wat is feest-muziek?

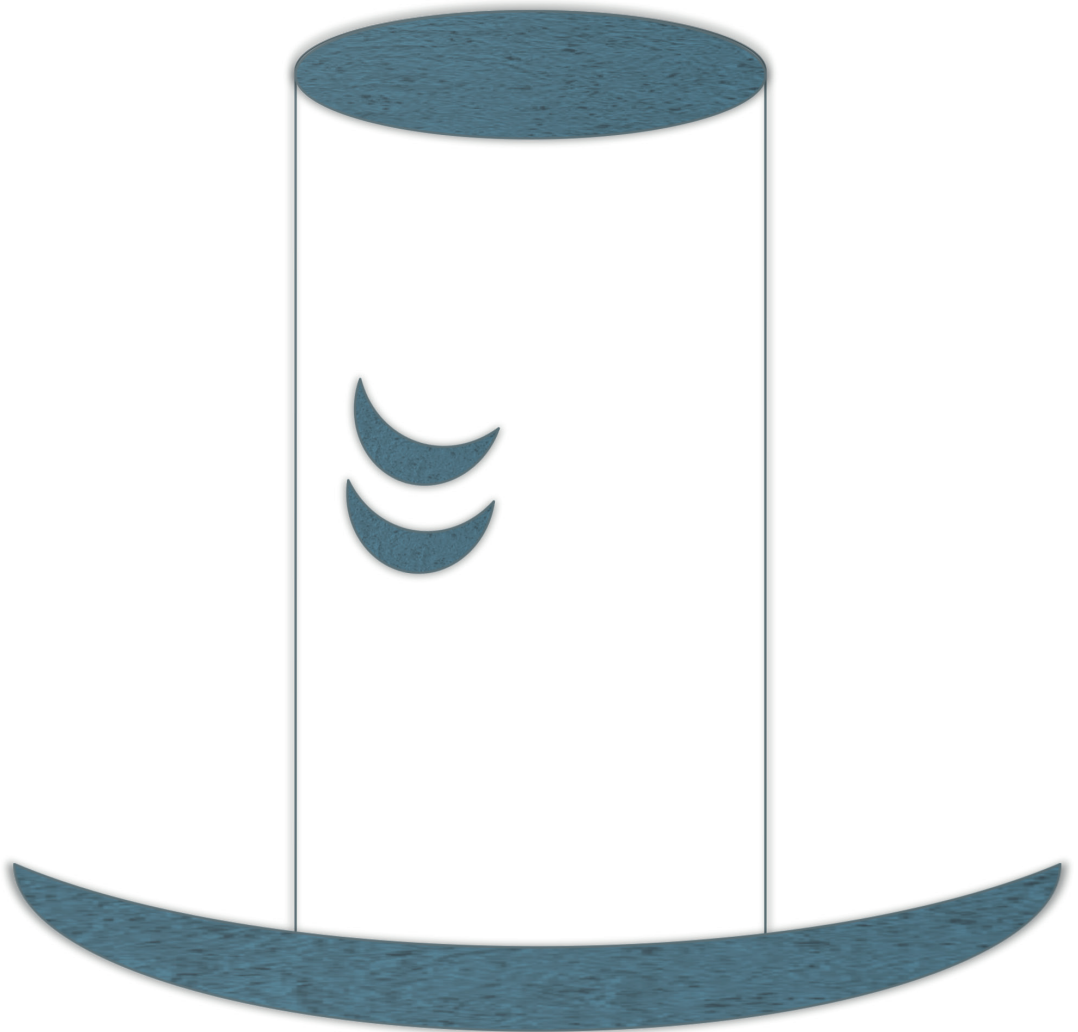
Wat is feest-eten?

Kan een feestje ook heel rustig zijn?

Kan je ook een feestje vieren met twee mensen?

Moet het een speciale dag zijn om een feestje te vieren
of kan het altijd?

Leerlingblad 1.

Meer lezen?

De Drakendokter: Gideon

Ingrid & Killian Bilardie Lars Reen

Uitgeverij Graviant

ISBN978-94-91337-25-3

www.graviant.nl

bestel >>

bestel >>

Fan worden van De Drakendokter?

Ga dan naar de facebook pagina >> en lees alles over de avonturen van Killian de Drakendokter, zijn malle katten Netty en Pluis en zijn allerbeste drakenvriend Gideon!

“

Killian

”